

84de Møde.

Torsdag den 9. Februar Kl. 1.

Anden Næstformand (Parkov): Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ophevelse af midlertidig Lov Nr. 259 af 18. Maj 1917 om Raadighed over Forsikringssummer for danske Skibe har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til Udvidelser af Haderslev, Aabenraa og Sønderborg Havne m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4548.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 82 Stemmer.

Anden Næstformand (Parkov): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af nogle danske Lovbestemmelser om Havne i de sønderjydske Landsdele.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4549.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 90 Stemmer.

Anden Næstformand (Parkov): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Aldersrente.

Forhandlingen genoptoges.

Bjerring: Det foreliggende Lovforslag om Aldersrente er sikkert blevet imødeset med store Forventninger i store Dele af den danske Befolkning; men jeg er ganske sikker paa, at for mange af de gamle Mennesker, der har haft Lejlighed til at sætte sig ind i Lovforslagets Enkeltheder, betyder det en stor Skuffelse. Det første Punkt i Lovforslaget, der betyder et afgjort Tilbageskridt, er dette, at Aldersgrænsen for Opnaelse af Aldersrente forhøjes fra 60 til 65 Aar. Den højtærede Indenrigsminister har beskyldt Socialdemokratiet for en vis Konservatisme, fordi det har gjort sig til Talsmand for at bibeholde de 60 Aar. Den højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange, har paapeget, at Middellevetiden er gaaet i Vejret i de mellemliggende 31 Aar, siden vi fik Loven om Alderdomsunderstøttelse. Jeg skal ikke bestride, at den forbedrede Hygiejne og i det hele taget de forbedrede Levevilkkaar for store Dele af det danske Folk, talkek være Socialdemokratiets ihærdige Organisationsarbejde og Arbejde for at højne den store brede Befolknings Levevilkkaar, har bevirket, at Levealderen er blevet betydeligt forøget; men jeg vil dog alligevel sige, at der er een stor Klasse af Aldersrentenydere, for hvem dette i hvert Fald ikke gælder. Jeg sigter til den store Stab af Enker, som har haft vanskeligt ved at klare sig i Alderen mellem 50 og 60 Aar. Der findes her i Landet Tusinder af Kvinder, som er blevet Enker i en Alder af 40—50 Aar, og som har haft en stor Børneflokk at forsørge; for disse Kvinder tegner Tilværelsen sig ikke særlig lys, for dem betyder det et stort Arbejde og et stort Slid at skaffe det nødvendige til deres eget og deres Børns Underhold. Jeg skal f. Eks. nævne, at i den By, hvor jeg hører hjemme, og hvor jeg har den Ære at være Formand for Forsørgelsesvæsenet, har jeg set adskillige Eksempler paa den Kamp for Tilværelsen, disse Enker har ført for at skaffe det nødvendige til deres og deres Børns Under-